

iga-aastast tasu — mille eesmärk on eelkõige katta sageduste kasutusse andmise kulused, samal ajal võttes osaliselt arvesse ka nende väärtust, kusjuures ühekordse tasu ja iga-aastase tasu eesmärk on sageduste optimaalse kasutamise tagamine — ning teiseks varasema õigusliku raamistiku alusel antud mobiilsidevõrgu loomise ja käitamise lubade haldamise kulused katvat iga-aastast tasu?

3. Kas loadirektiivi artikli 14 lõikega 2 on kooskõlas, kui liikmesriik nõuab mobiilsideoperaatoritelt mobiilsidesageduste individuaalsete kasutusõiguste, mis mõnedel neist juba on, uuendamiseks ühekordse tasu maksmist enne uue ajavahemiku algust nende sageduste kasutusõiguste uuendamise eest, mis neil uue ajavahemiku alguses on, kusjuures ühekordse tasu eesmärk on sageduste optimaalse kasutamise tagamine neid väärtustades, ning see ühekordne tasu täiendab esiteks sageduste kasutusse andmise iga-aastast tasu — mille eesmärk on eelkõige katta sageduste kasutusse andmise kulused, samal ajal võttes osaliselt arvesse ka nende väärtust, kusjuures ühekordse tasu ja iga-aastase tasu eesmärk on sageduste optimaalse kasutamise tagamine — ning teiseks varasema õigusliku raamistiku alusel antud mobiilsidevõrgu loomise ja käitamise lubade haldamise kulused katvat iga-aastast tasu?
4. Kas loadirektiivi artikli 14 lõikega 1 on kooskõlas, kui liikmesriik lisab sageduste kasutusõiguste saamise ja uuendamise tingimusena ühekordse maksu, mis on kindlaks määratud enampakkumisel ilma piirmäärata, ning see ühekordne tasu täiendab esiteks sageduste kasutusse andmise iga-aastast tasu — mille eesmärk on eelkõige katta sageduste kasutusse andmise kulused, samal ajal võttes osaliselt arvesse ka nende väärtust, kusjuures ühekordse tasu ja iga-aastase tasu eesmärk on sageduste optimaalse kasutamise tagamine — ning teiseks varasema õigusliku raamistiku alusel antud mobiilsidevõrgu loomise ja käitamise lubade haldamise kulused katvat iga-aastast tasu?

(¹) EÜT L 108, lk 21.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgia) 19. juulil 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. versus Belgische Staat, teine menetluspool: Syral Belgium NV

(Kohtuasi C-384/11)

(2011/C 282/26)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Tate & Lyle Investments Ltd

Vastustaja: Belgische Staat

Teine menetluspool: Syral Belgium NV

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikliga 63 (varem EÜ artikkel 56) on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt maksustatakse 10 % suuruse tulumaksuga residendist investimisühingut, kellele kuulub teise residendist äriühingu kapitalist vähem kui 10 %, mille soetusmaksumus ulatub siiski vähemalt 1,2 miljoni euroni, kusjuures see tulumaks arvatakse maha Belgias tasumisele kuuluvast kapitalimaksust ja võimalik jääk tagastatakse ning vajaduse korral on samal ajal võimalik taotleda maksuõigusnormide („lõplikult maksustatav tulu”) kohaldamist, mis võimaldab vähendada maksustatavat summat lisaks osalusega seotud kulude võrra, samas kui teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuva äriühingu jaoks, kes saab samuti dividende või dividendidena käsitatavaid makseid seoses osalusega residendist äriühingus, on 10 % suurune sissenõutav tulumaks (dividendidelt kinnipeetav maks) lõplik ning seda ei saa tagasi taotleda ega vähendada eespool mainitud maksuõigusnormi („lõplikult maksustatav tulu”) alusel?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ühendkuningriik) 25. juulil 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-392/11)

(2011/C 282/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Field Fisher Waterhouse LLP

Vastustaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

1. Käesolevas kohtuasjas on peamine küsimus selles, kas teenuseid, mida omanikud osutavad üürilepingu alusel oma üürnikele (edaspidi „teenused”), tuleb pidada kinnisasja üürileandmise seisneva ühe, käibemaksust vabastatud tehingu osaks — põhjusel, et teenused moodustavad koos üürisuhtega objektiivselt ühe lahutamatu majandustehingu, või põhjusel, et teenused on üürileandmise seisneva põhiteenuse (edaspidi „põhiteenus”) kõrvalteenused. Kui oluline on selle küsimuse lahendamisel ja arvestades Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-572/07: Tellmer see, et teenuseid saaksid osutada (kuid tegelikult ei osuta) kolmandad isikud peale omanike, olgugi et kõnealuste üürilepingute tingimuste kohaselt ei olnud üürnikel muud valikut kui saada teenuseid omanikult?

2. Kas tuvastamisel, kas tegu on ühe tehinguga, on oluline see, et kui üürnik jätab teenustasu maksmata, annab see omanikule õiguse mitte ainult keelduda teenuste osutamisest, vaid ka lõpetada üürileping üürnikuga?
3. Kui esimesele küsimusele antava vastuse kohaselt on oluline selline võimalus, et kolmandad isikud osutavad teenuseid üürnikule otse, siis kas see on kõigest kaasaaitav või määrav tegur tuvastamisel, kas teenused on üks lahutamatu majandustehing, mille osadeks jaotamine oleks kunstlik, või põhi-teenuse kõrvalteenus? Kui see on kõigest kaasaaitav tegur või ei ole üldse oluline, siis millised muud tegurid on olulised tuvastamisel, kas teenused kujutavad endast kõrvalteenust? Täpsemalt, kui oluline on see, kas teenuseid osutatakse üürilepinguga üürile antud ruumides või nendega seoses või hoone teistes osades või nendega seoses?
4. Kui asjaolu, et teenuseid osutavad kolmandad isikud, on oluline, siis kas täpsemalt on oluline see, et õiguslikult saavad kolmandad isikud teenuseid osutada, isegi kui selle korraldamine või kokkuleppimine omanikuga oleks praktikas keeruline, või on oluliseks kaalutluseks selliste teenuste osutamise praktiline võimalus või tava?
5. Käesoleval juhul kujutavad teenused endast rida teenuseid, mida osutatakse ühe ja sama teenustasu eest. Kui mõningad nendest teenustest (nt üldruumide koristamine, turvateenuste osutamine) ei ole ühe lahutamatu majandustehingu osa või kui neid tuleb pidada põhiteenuse kõrvalteenuseks, samal ajal kui teised teenused on seesuguse tehingu osa, siis kas on õige jaotada kogu tasu eri teenuste vahel, et määrata kindlaks käibemaksuga maksustatav osa ja see osa, mida käibemaksuga ei maksustata? Või on õige pidada seda osutatavate teenuste kogumit nii tihedalt omavahel seotuks, et need moodustavad „ühe lahutamatu majandustehingu, mille osadeks jaotamine oleks kunstlik” ja mis ise kujutab endast ühte, kinnisasja üürileandmisest eraldiseisvat tehingut?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 25. juulil 2011 — Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas versus Antonella Bertazzi jt

(Kohtuasi C-393/11)

(2011/C 282/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Vastustaja: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Eelotsuse küsimused

1. Kas siseriiklik õigusnorm (dekreetseaduse nr 112/08 artikli 75 lõige 2), millega sõltumatutes ametiasutustes (*Autorità indipendente*) tähtajalise töölepingu alusel täidetud teenistusaeg tühistatakse tervikuna asjaomaste töötajate töösuhte erandliku stabiliseerimise (*stabilizzazione*) raames, mis korraldatakse erandina seadusandliku dekreeidi nr 165/01 artikli 36 lõikes 5 sätestatud põhimõttest „valikukatsete” abil, mis ei ole samastatavad tavapärase, eksameid hõlmava avaliku konkursiga (eesmärgiga määrata konkursi edukalt läbinud isikutele kõige sobivamad ametikohad), kuid mille alusel tekib siiski erandlikult töösuhte, mida tuleks pidada uueks, *ex nunc* jõustuvaks töösuhteks, on direktiivi 1999/70/EÜ⁽¹⁾ lisa klausli 4 lõike 4 (mille kohaselt „eriliste töötingimustega seotud teenistusaega käsitlevad nõuded on tähtajaliste töötajate ja alatiste töötajate jaoks ühesugused, välja arvatud juhul, kui eri pikkusega teenistusaega käsitlevatel nõuetel on objektiivsed põhjused”) alusel kohaldatav nimelt seetõttu, et see on õigustatud objektiivsete põhjustega?
2. Kas direktiivi 1999/70/EÜ alusel ei ole seevastu lubatud — nii et vajadusel tuleb jätta eelmainitud siseriiklik õigusnorm kohaldamata — jätta tunnustamata mitte ainult teenistusaeg vaid ka aastate jooksul toimunud ja kõnealuse stabiliseerimise kuupäeval arvestatav karjääriareng tervikuna või osas, mis ületab kas asjaomastel katsetel osalemiseks nõutava teenistusaja piirid või selliste võimalike kaitsemeetmete piirid, mida siseriiklik seadusandja saaks võtta, et kaitsta mõistlikul määral konkursi edukalt läbinud isikute olukorda?

⁽¹⁾ EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 27. juulil 2011 — kriminaalmenetlus Ciprian Vasile Radu süüdistuses

(Kohtuasi C-396/11)

(2011/C 282/29)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Constanța

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse süüdistatav

Ciprian Vasile Radu